

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/26/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010183
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010183.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému G. M., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., o odvolaní prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 28.01.2022 sp. zn. 2T/33/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 19.04.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie prokurátorky Okresnej prokuratúry Topoľčany

z a m i e t a ,

pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodil obžalovaného G. M. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Topoľčany zo dňa 03.06.2021, sp. zn. Pv 342/20/4406, pre skutok v nej kvalifikovaný ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že obžalovaný približne od augusta 2019 do februára 2020 za účelom získania finančného zisku, ako aj pre vlastnú potrebu neoprávnene zadovážoval od neznámych osôb a následne v obci R. a okolí prechovával a následne predával spravidla za sumu od 30 eur do 40 eur za 6 až 7 čiar drogu zvanú „pervitín“ alebo poskytoval bezodplatne konzumentom tejto drogy v obci R., a to F. I. a ďalším doposiaľ nestotožneným konzumentom tejto drogy, pričom metamfetamín, ktorý je účinnou látkou drogy zvanej „pervitín“, je zaradený v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok, na zaobchádzanie s nimi je potrebné povolenie Ministerstva zdravotníctva SR, ktoré obžalovaný nemal, pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 2T/68/2013-453 zo dňa 22.05.2013, právoplatným dňa 22.05.2013, už bol obžalovaný odsúdený za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. d) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b), písm. j) Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podala odvolanie prokurátorka, v neprospech obžalovaného.

V jeho písomných dôvodoch poukázala na výrok o oslobodení obžalovaného spod obžaloby i odôvodnenie napadnutého rozsudku. Vyslovila názor o nesprávnom posúdení skutkových zistení a nevysporiadaní sa so všetkými okolnosťami významným pre rozhodnutie súdom I. stupňa.

Uviedla, že vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďou svedka F. I., ktorý po svojom zadržaní v inej veci od samého začiatku spolupracoval s políciou a vypovedal, že jednou z osôb, ktoré mu zabezpečovali drogu pervitín, bol obžalovaný, a to niekoľko rokov, aj po vykonaní trestu, ktorý mu bol v minulosti uložený za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie alebo obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. d) Tr. zák. Svoju výpoveď zopakoval po riadnom poučení viackrát, i na hlavnom pojednávaní. Popísal presne obdobie, odkedy mu obžalovaný drogy zabezpečoval, miesto, kde ich prechovával, delil, poskytoval ďalším osobám. Uviedol i sumy, ktoré požadoval za jednotlivé dávky a mená ďalších osôb, o ktorých mal vedomosť, že od obžalovaného kúpili alebo si zabezpečovali pervitín. Svedok svoju výpoveď neupravoval, nemenil, jej pravdivosť nebola spochybnená. Vysvetlil aj list, ktorý písal z väzby a mohol byť pochopený aj ako pomsta obžalovanému. Nebola u neho zistená osobná motivácia v zmysle získania výhod. Pokiaľ ide o svedkov F. I., D. B., G. T., Y. G., E. O. a E. C., títo popreli, že by si od obžalovaného zabezpečovali drogy. Svedok F. I. mal o týchto vedomosť len z počutia. Svedkovia E. O. a E. C. pri svojom zadržaní dňa 19.05.2020 zhodne uviedli, že si pervitín zabezpečovali od obžalovaného. Tieto výpovede je možné považovať len za listiny, nakoľko v procesnom postavení svedka po riadnom poučení využili svoje právo podľa § 130 ods. 2 Tr. por. a nevypovedali. Do pozornosti dala, že obžalovaný bol v minulosti za takýto trestný čin dvakrát odsúdený a podľa výpovede svedka I. po vrátení sa z výkonu trestu odňatia slobody približne 2-3 mesiace vydržal neobchodovať s pervitínom, ale potom s tým opätovne začal.

Navrhla, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok čo do výroku o vine a treste a podľa § 322 ods. 1, ods. 4 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu pojednal a rozhodol.

Obžalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátorky, prostredníctvom obhajcu uviedol, že od začiatku popiera svoju vinu a výpoveď svedka F. I. považuje za jediný priamy dôkaz proti nemu. Svedka označil za nedôveryhodného, motivovaného pomstou voči nemu, pretože ho mal udať na políciu, pričom následne bol právoplatne odsúdený za drogovú trestnú činnosť. Presvedčenie, že ho udal, potvrdil aj vo výpovedi na hlavnom pojednávaní a vyplýva to aj z listu, ktorý mu adresoval z väzby. Výpoveď svedka I. nebola podporená žiadnym ďalším priamym ani nepriamym dôkazom, ale bola vyvrátená výpoveďami ostatných svedkov. Súd I. stupňa vykonal dôslednú previerku hodnovernosti svedka I. a vyvodil správny záver. Svedkovia E. O. a E. C. v prípravnom konaní odmietli vypovedať a na hlavnom pojednávaní popreli, že by si od neho zadovážovali drogy. Preto neexistuje žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala záver o nedôveryhodnosti ich výpovedí. Odvolanie prokurátorky mal za nedôvodné a navrhol ho podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí zotrvala na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Osvojila si dôvody odvolania, že súd I. stupňa nepostupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. pri hodnotení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a na základe toho dospel aj k nesprávnemu právnomu záveru, keď obžalovaného spod obžaloby oslobodil, že sa nestal skutok, pre ktorý sa trestné stíhanie vedie.

Navrhla, aby odvolací súd vyhovel podanému odvolaniu a rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zruší napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vráti súdu I. stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Obžalovaný požiadal o vykonanie verejného zasadnutia odvolacieho súdu v jeho neprítomnosti.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu poukázal na písomné vyjadrenie k podanému odvolaniu, ktoré nepovažoval za potrebné žiadnym spôsobom zmeniť ani doplniť. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - prokurátorkou, nezistiac dôvody na postup vyplývajúci z § 316 ods. 1, ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého oslobodzujúceho rozsudku, proti ktorému prokurátorka podala odvolanie v neprospech obžalovaného, ako aj správnosť konania,

ktoré mu predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Odvolací súd z predloženého spisového materiálu zistil, že súd I. stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu predpokladanom v § 2 ods. 10 Tr. por. V posudzovanej veci neuniklo pozornosti odvolacieho súdu, že obžaloba podaná na obžalovaného bola podopretá výlučne svedeckou výpoveďou F. I. z prípravného konania, vrátane jeho konfrontácie s obžalovaným a rozsudkom týkajúcim sa predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného pre drogovú trestnú činnosť.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní kontradiktórnym spôsobom vykonal výsluch svedka F. I. a následne obsah jeho výpovede podrobil preverke pravdivosti a vierohodnosti v zmysle výsluchov ním označených osôb, o ktorých mal vedomosť z počutia, že im obžalovaný dodával drogy, a to svedkov F. I., D. B., G. T., E. O., E. C. a Y. G.. Uvedení svedkovia jednoznačne popreli, že by im obžalovaný predával či dával drogy.

Obžalovaný spáchanie trestnej činnosti kladenej mu za vinu počas celého trestného stíhania popieral a to i pri konfrontácii so svedkom F. I. v prípravnom konaní.

Aj podľa názoru odvolacieho súdu svedecká výpoveď F. I. v neprospech obžalovaného môže byť odrazom obsahu listu, ktorý zaslal obžalovanému z výkonu väzby, keďže mal za to, že obžalovaný ho mať udať pre drogovú trestnú činnosť. Uvedenú výpoveď nemožno hodnotiť ani bez jej časovej súvislosti, keďže bola vykonaná až potom, ako bol svedok F. I. odsúdený pre drogovú trestnú činnosť, pričom, nie je zrejmé, z akých pohnútok vypovedal o skutočnostiach, o ktorých mal vedomosť ohľadne protiprávneho konania obžalovaného až s odstupom času viac ako 1 rok.

Zákonným spôsobom vykonané dôkazy súd I. stupňa vyhodnotil v súlade so zásadou uvedenou v § 2 ods. 12 Tr. por., teda jednotlivo aj v ich súhrne a podľa svojho vnútorného presvedčenia založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu. Pri hodnotení ním vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, opodstatnene rešpektoval aj jedno zo základných pravidiel trestného konania vyjadrené v § 2 ods. 4 Tr. por. - prezumpcie neviny, ktorá je spojená so všeobecným demokratickým princípom (presumptio boni viri); každý občan je poriadny, pokiaľ nebude dokázaný opak.

Zásada prezumpcie neviny je obsiahnutá aj v Ústave Slovenskej republiky v čl. 50 ods. 2 i medzinárodných zmluvách - Všeobecnej deklarácii ľudských práv prijatej Organizáciou Spojených národov z 10.12.1948 (čl. II ods. 1), Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd i Listine základných práv a slobôd (čl. 40 ods. 2). Obsahom danej zásady je, že osoba, voči ktorej sa konanie vedie, nemá povinnosť preukazovať svoju nevinu, ale naopak, túto povinnosť majú orgány činné v trestnom konaní.

Aplikovanie uvedenej zásady prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie. Táto zásada sa týka iba skutkových zistení. V prípade pochybností ohľadom viny potom platí „in dubio pro reo“ - v pochybnostiach v prospech obžalovaného.

Súd I. stupňa svoje právne úvahy a závery pri hodnotení dôkazov primerane formuloval v odôvodnení napadnutého rozsudku tak, ako to predpokladá ustanovenie § 168 Tr. por., pretože uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a tiež akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení v otázke viny. Odvolací súd sa s týmito právnymi úvahami a závermi bez podstatnejších výhrad ku nim stotožňuje a ako na vecne správne a zákonné na ne poukazuje.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu I. stupňa.

Odvolací súd nad rámec súdom I. stupňa uvedených stručných, ale jasných a zrozumiteľných právnych úvah k odvolacím námietkam a tvrdeniam prokurátorky uvádza, že na výpovede zadržaných - podozrivých E. O. a E. C. nemožno prihliadať, keďže neboli zabezpečené v prejednávanej veci, ale v inej trestnej veci. Obaja menovaní svedkovia na hlavnom pojednávaní v predmetnej trestnej veci, po príslušnom procesnom poučení, v rámci kontradiktórnym spôsobom vykonaných výsluchoch zhodne vyvrátili výpoveď svedka F. I..

Je potrebné tiež zdôrazniť, že k usvedčujúcej svedeckej výpovedi F. I. počas celého trestného stíhania nepristúpil žiadny iný tak priamy ako ani nepriamy dôkaz. I keď je pravdou, že vina obžalovaného môže byť za určitých podmienok založená aj len na jednom dôkaze, tento však musí byť jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný či dokonca vyvrátený.

Pozornosti odvolacieho súdu v danej súvislosti neuniklo, že svedok F. I. v prípravnom konaní nemal vedomosť o žiadnych iných osobách, ktorým mal obžalovaný, okrem neho, predávať drogy, pričom až v súdnom konaní uviedol viaceré také osoby, ktoré jeho tvrdenia zhodne vyvrátili.

Odvolací súd konštatuje, že napriek tomu, že nebola zistená žiadna výhoda pre svedka F. I. od orgánov činných v trestnom konaní v súvislosti s jeho usvedčujúcou výpoveďou v trestnej veci obžalovaného G. M., jeho osamotená výpoveď, naviac spochybnená jeho listom adresovaným obžalovanému a výpoveďami všetkých ostatných vo veci vypočutých svedkov, v súhrne nepostačuje na vyslovenie záveru o vine obžalovaného, resp. nebolo možné bez dôvodných pochybností dospieť k záveru, že žalovaný skutok sa stal.

Súd I. stupňa preto správne obžalovaného spod obžaloby prokurátorky oslobodil z dôvodu, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je trestne stíhaný a na tom podklade odvolací súd odvolanie prokurátorky ako nedôvodné zamietol, pretože zistil, že nie je dôvodné.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

(§ 185 ods. 2 Tr. por.)